



ČESKÁ REPUBLIKA  
ROZSUDEK  
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Veroniky Burianové a soudců Mgr. Aleše Smetanky a Mgr. Jana Šmakala ve věci

žalobce: C. A. N.  
v ČR bytem X  
zastoupen Mgr. Petrem Václavkem, advokátem  
sídlem Opletalova 1417/25, 110 00 Praha 1

proti  
žalovanému: Ministerstvo vnitra  
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení vedeném žalovaným pod sp. zn. OAM-05533/PP-2024,

takto:

- I. Žalovaný je povinen vydat rozhodnutí o žalobcově žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu ze dne 10. 4. 2024, o níž žalovaný vede řízení pod sp. zn. OAM-05533/PP-2024, do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 20 404 Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Petra Václavka, advokáta.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

## Odůvodnění:

### I.

#### Vymezení věci, žaloba a vyjádření žalovaného

1. Žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu § 79 a násl. s. ř. s., došlou soudu dne 7. 5. 2025, se žalobce domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení o žádosti žalobce o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana EU podle § 87b zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), vedeném žalovaným pod sp. zn. OAM-05533/PP-2024, zahájeném dne 10. 4. 2024.
2. Žalobce podal dne 10. 4. 2024 žalovanému žádost dle § 87b zákona o pobytu cizinců. K žádosti žalobce vydala Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „Komise“) jako nadřízený správní orgán žalovaného opatření podle § 80 odst. 4 písm. a) správního řádu ze dne 23. 9. 2024, č. j. MV-129998-3/SO-2024, jímž přikázala žalovanému, aby vydal rozhodnutí do 60 dnů od výsledku účastníka řízení. Dne 18. 10. 2024 byl žalobce žalovaným vyslechnut a dne 20. 11. 2024 se žalobce seznámil s podklady rozhodnutí.
3. Žalobce v žalobě namítal, že Komise stanovila lhůtu v nepřiměřené délce a navíc tato lhůta již marně uplynula.
4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu žalobce zamítl, protože nebyl ve věci nečinný a prováděl nezbytné úkony za účelem vydání rozhodnutí. Stanovení lhůty k vydání rozhodnutí bylo plně v gesci Komise a nikoli žalovaného.

### II.

#### Posouzení věci soudem

5. Při jednání soudu žalobce setrval na svém dosavadním procesním stanovisku a uvedl, že mu dosud rozhodnutí žalovaného nebylo doručeno. Žalovaný se k jednání bez omluvy nedostavil.
6. Podle § 81 odst. 1 s. ř. s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Soud konstatuje, že výzvou ze dne 9. 5. 2025, č. j. 57 A 21/2025-9, vyzval žalovaného, aby soud okamžitě informoval o vydání rozhodnutí, kdy bez takového vyrozumění bude soud předpokládat, že žalovaný ve věci žalobce rozhodnutí nevydal. Soud měl tedy za to, že žalovaný rozhodnutí dosud nevydal, neboť takové vyrozumění žalovaný soudu nedoručil a vydání rozhodnutí ani netvrdil.
7. Podle § 79 odst. 1 věta první s. ř. s. se může ten, kdo *bezvýsledně* vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, domáhat žalobou, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.
8. Bezvýsledné vyčerpání prostředku ochrany proti nečinnosti dle procesních předpisů platných pro řízení před správními orgány je zvláštní podmínkou řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2022, č. j. 8 As 173/2021-73, bod 21). V projednávané věci byla takovým prostředkem ochrany žádost podle § 80 odst. 3 in fine správního řádu. Takovou žádost žalobce podal a Komise jí opatřením ze dne 23. 9. 2024 vyhověla. Komise v tomto opatření

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

přikázala žalovanému, aby vydal *rozhodnutí do 60 dnů od výsledku účastníka řízení*. Komise tedy učinila závěr o nečinnosti žalovaného ke dni 23. 9. 2024, kdy vydala své rozhodnutí [viz § 80 odst. 4 písm. a) správního řádu, které hovoří o *nečinném* správním orgánu]. Žalobce tak splnil podmínku řízení stanovenou v § 79 odst. 1 s. ř. s.

9. Žaloba byla rovněž podána včas, neboť žalobce podal svou žalobu ve lhůtě stanovené v § 80 odst. 1 s. ř. s. Lhůta k vydání rozhodnutí žalovanému uplynula dne 10. 6. 2024 (viz níže) a žaloba byla podána dne 7. 5. 2025. Podmínky řízení o žalobě tak byly splněny.
10. Nečinností správního orgánu se rozumí objektivně existující stav, kdy v zákonem předepsaných lhůtách nedošlo k provedení příslušných procesních úkonů (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2012, č. j. 2 Ans 14/2012-41, č. 2785/2013 Sb. NSS).
11. Podle § 169t odst. 6 písm. g) zákona o pobytu cizinců byl žalovaný povinen rozhodnout o žádosti žalobce o vydání povolení k přechodnému pobytu ve lhůtě do 60 dnů ode dne podání žádosti.
12. O žádosti žalobce mělo být tedy podle zákona o pobytu cizinců rozhodnuto do 60 dnů ode dne jejího podání dne 10. 4. 2024, tj. do 10. 6. 2024. Šedesátidenní lhůta od výsledku žalobce dne 18. 10. 2024, stanovená v opatření Komise, uplynula dne 17. 12. 2024.
13. Lhůta k vydání rozhodnutí stanovená žalovanému zákonem i opatřením tedy již marně uplynula. Délka lhůty určené Komisí byla nepřiměřeně dlouhá, protože kopírovala celou zákonnou lhůtu k vydání rozhodnutí. I tato nepřiměřeně dlouhá lhůta navíc marně uplynula.
14. Ke dni podání žaloby žalovaný nevydal rozhodnutí v řízení o žalobcově žádosti a jeho nečinnost tak ke dni podání žaloby trvala. Žaloba žalobce tak byla podána důvodně.
15. Proto soud podle § 81 odst. 2 s. ř. s. žalovanému uložil, aby ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku vydal rozhodnutí ve věci žádosti žalobce. Lhůtu 15 dnů soud považoval s ohledem na dosavadní průběh správního řízení za přiměřenou se zohledněním výše uvedených skutečností.

### III.

#### Náklady řízení

16. Procesně úspěšný žalobce má podle § 60 odst. 1 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení proti procesně neúspěšnému žalovanému. Celkové žalobcem důvodně vynaložené náklady řízení ve výši 20 404 Kč sestávaly z odměny žalobcova zástupce ve výši 18 404 Kč za 3 úkony právní služby dle § 9 odst. 5, § 7 bod 5, § 11 odst. 1 písm. a), d) advokátního tarifu po 4 620 Kč (převzetí a příprava zastoupení, seps žaloby a účast u jednání), včetně náhrady hotových výdajů v paušální částce 450 Kč na jeden úkon právní služby dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu (celkem za 3 úkony 1 350 Kč), z 21% DPH z 15 210 Kč (3 194 Kč) a zaplaceného soudního poplatku ve výši 2 000 Kč. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení k rukám žalobcova zástupce ve lhůtě, kterou lze považovat za přiměřenou s ohledem na možnosti žalovaného platbu provést (srov. § 149 odst. 1 a § 160 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.).

#### Poučení:

**Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do**

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 12. června 2025

JUDr. Veronika Burianová v.r.  
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.